

Снігопад

Інна Рябченко

Снігопад... Снігопад...
Білий світ захурделить, завіє,
Срібним пухом упав
На волосся твоє і на вії
Мокрий сніг, на вустах
Тане, ніби несправджені мрії.
Ти стоїш і мовчиш,
А в очах: "Знов з тобою чужі ми..."
А в очах снігопад —
Неминучість зими і роозлуки,
Білий розпач і сум,
Завірюх нерозгадані звуки,
Нерозтоплений лід,
То не лід — моє серце на муки
Взяв із віч мовчазних
У свої вже віддалені руки.